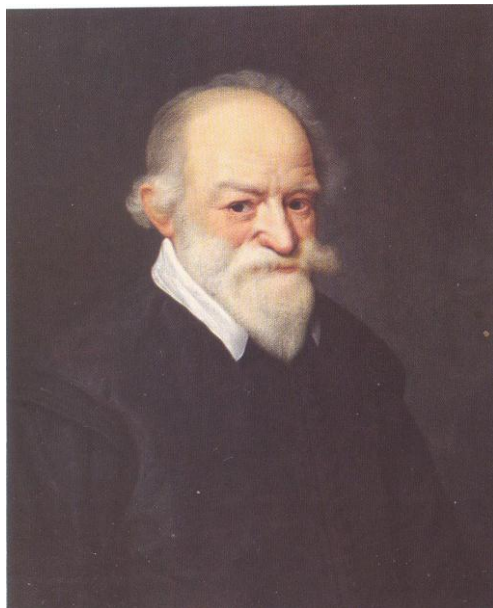

François Aertsz. Spiering (1550-1630)

Spiering, François Aertsz., geboren omstreeks 1550 als zoon van een Antwerpse burgemeester, heeft een der belangrijkste tapijtweverijen in Noord-Nederland gedreven. Aanvankelijk oefende hij zijn bedrijf in Antwerpen uit. Aangezien hij Protestant was, zal hij omstreeks 1583, toen Antwerpen weer onder Spaans gezag kwam, naar het Noorden zijn getrokken. Dat hij zich in Delft vestigde, is begrijpelijk, want in 1582 was hij getrouwd met een Delftse, nl. Maria, een dochter van Adriaen Menninck. Maria overleed reeds in 1583 in haar eerste kraambed. In 1591 hertrouwde François met de jongere zuster van zijn eerste vrouw, Oncommera, die zich Duyst van Voorhout noemde, uit welke familie haar moeder stamde. Het volgende jaar kreeg Spiering de beschikking over een deel van het voormalige Agnietenklooster bij de Oostpoort. Spoedig kreeg dit terrein, waar Spiering nog enige woningen kocht, de naam Spieringsklooster. De tapijtweverij nam hier een hoge vlucht, mede dank zij het feit dat Spiering over voldoende geschoold personeel kon beschikken, Vlamingen, die als hij naar het Noorden waren uitgeweken. Hij leverde vele fraaie series mythologische voorstellingen en strijdtoneelen aan Europese hoven en particulieren, maar werkte ook voor de Staten-Generaal en de Gewestelijke Staten. Deze gaven nl. vaak tapijten ten geschenke aan vorstelijke personen of hooggeplaatste buitenlandse ambtenaren. Aardig om te weten is, dat de prijs van een tapijt berekend werd per vierkante el. In 1620 droeg Spiering het bedrijf, waar toen een veertig man werkte, over aan zijn twee zoons, Aert en Pieter. Daarmee begon de teruggang. Pieter ging al spoedig in diplomatieke dienst en Aert raakte in allerlei ruzies en concurrentietwisten verwickeld door Karei van Mander, die als tekenaar voor zijn vader werkzaam was geweest, maar in 1615 een eigen weverij had opgezet. In 1630 overleed François Spiering. Aert stierf in 1650 en liet geen kinderen na. Oncommera, François' weduwe, overleed in 1653. De erfenis bedroeg ruim f 71.000. De inventarislijst noemt meubilair, boeken, prenten enz., maar geen enkel tapijt. In Delft is een Spieringstraat aangelegd op het terrein van het vroegere St. Agnietenklooster.

Lit.:

- D. Hoek, *Een onbekend huwelijk van François Spiering, tapijtwever te Delft*; In: Zuid-Hollandse Studiën VIII, 1959.
- G.T. van Ysselsteyn, *Gesch. der tapijtweverijen in de Noordelijke Nederlanden*, 1936.
- C.D. Goudappel, E.J. Marico, H.K. Nagtegaal en D. Wijbenga. *Genealogische en Historische Encyclopedie van Delft*, deel I (1984), blz. 242, 243.

Afbeelding:

- Collectie Beeld & Geluid Delft, inv. nr. 001.